עבודת ישראל — כי תבוא

והיה אם שמע תשמעו. במדרש אמר רבי יודן כל מי ששומע בקול של תורה בעולם הזה זוכה לשמוע באותו קול שכתוב בו קול ששון קול שמחה קול חתן קול כלה וגו'. א"ל משה לישראל הואיל וכל מי ששומע לד"ת הוא מתרומם בשתי עולמות. הוו זהירים לשמוע דברי תורה מנין ממה שכתוב בענין והיה אם שמע תשמעו בקול ה' אלהיך זש"ה אשרי אדם שומע לי וגו' אמר הקב"ה אשריו לאד' בשע' ששמועותיו לי. מה לשקוד על דלתותי. אמר הקב"ה אם הלכת להתפלל בתוך ב"הכנ אל תעמוד בפתח החיצון אלא הוה מתכוין לכנוס דלת לפנים מן הדלת. על דלתי אין כתיב כאן אלא על דלתותי ב' דלתות עכ"ל. הנה ר' יודן רמז לנו על כל מי ששומע בקול תורה בעוה"ז. כי יש צדיקים בעולם לומדים תורה ויודעים סודותיה ורמזיה אשר כל ענין וענין מרמז על איזה יחוד גדול וקדוש. ולזה לאו כל אדם זוכה ואפ"ה צריך לעסוק בתורה כפשוטו. ומי שלבו נוקפו. כלומר איך יעשה היחוד על ידי שאני עוסק בפשטי התורה הנהוגין לעו"הז כגון ראובן חייב לשמעון. לכן אמר ר' יודן הנ"ל אל יפול לבך כי גם כל ששומע תורה בעוה"ז דהיינו כפשוטו הנהוג בעוה"ז זוכ' אח"כ לשמוע באותו קול קול חתן קול כלה כי סופו לשמוע באחרית הימים איך שנעשה יחוד חתן וכלה דלעילא ע"י עסקו בפשטי התורה וזה שכתב המד' שהוא מתרומם בשני עולמות סוד ו"ה המתייחדים ע"י עסק התורה ומתרומם גבוה מעל גבוה ורמז אח"כ במד' בלשון אשרי לאדם ששמועותיו לי דהנה בכל ענין ותנועה צ"ל האדם מרכבה לקדושה למשל כשמסתכל לשם מצוה יתכוין שיפקחו עיני דמלכא וכשפותח פיו בד"ת גורם לעילא להתיר פה בגזירות טובות. וכשנוטה אוזן לשמוע תורה גורם שיפתחו אודנין דמלכא לקבל צלותא דישראל וז"ש אשריו לאדם ששמועותיו לי. דהיינו שכוונתו בקדושתו חוש השמיעה להתעורר למעלה שמיעת האוזן אודנין דמלכא להקשיב תפלתך. ואמר שם אם הלכת להתפלל וכו' הוה מתכוון לכנוס דלת לפנים מן הדלת רומז ענין גדול וז"ש הראב"ד בפי' ספר יצירה כי המל' אדנ"י ומדת התדבקות נקרא אל שד"י ובשני שמות אלו יש אותיות ד ד וצריך ליחד ולדבק אותם והנשאר מאותיות שמות אדנ"י שד"י הם אותיות י"ש אנ"י שעי"ז מנושא המל' ע"ש. ולזה כוון שתכנוס דלת לפנים מן הדלת ליחדם והבן:

ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה. בילקוט חד אמר שתהא נכסייך סמוך לעיר. וח"א שתהא בה"כס סמוך לשלחנך. י"ל ע"פ הרמז ששניהם לדבר אחד נתכוונו. דהנה האדם שרוצה לעבוד ה' צריך שיהיו כל עשיותיו לש"ש אפי' אכילה ושתיה. וזהו שתהא נכסייך סמוך לעיר אפי' אכילה ושתיה שלך. סמוך לעי"ר פי' להתעורר' להקב"ה שתתעורר הכל להקב"ה ויהיו כל מעשיך לש"ש וזהו ג"כ שיה' בה"כס סמוך לשלחנך. ר"ל הכסא המלוכה שאפי' באכילה ושתיה שלך תעשה הכל שיהא כסא מלוכה להקב"ה שתמליך להקב"ה בכל מעשיך:

בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך ובתוכחה נאמר להיפך. ועיין מ"ש ברמב"ן על סך שבעה דרכים. ונראה לומר דהכתוב מרמז לנו דבר גדול לפי מה שהקדמנו לעיל שיש שביל השופע במתנת חנם וחסד אשר הבורא ב"ה יסד בה את עולמו לצורך העולם אפילו ח"ו אין אדם שיעבדהו אשר בזה השביל מתפרנסים העכומ"ז העוזבים אותו ואת עבודתו וגם נברא שביל העבודה והנהגת מדה במדה אשר בה יקרא אלהי ישראל לשלם לאיש כמעשהו ותמיד בר"ה עיקר המשפט שהמקטרגים והשרים רוצים השפע התמידית ומתנת חנם וחסד ולא שתהי' נובעת עפ"י צינור עבודת עושי רצונו כדי שיהיו כולם מקבלים ההשפעה בשוה אבל אנחנו עמו עושים רצונו ותוקעים בשופר ומקבלים מלכותו ועבודתו כדי שע"י התעוררת התחתון יתעורר למעלה שיקרא שמו אלהי ישראל ותהיה שפע הברכה נוזלת עפ"י עבודתינו מדה במדה לשלם שכר לעושי מצוה לאוהביו וליראיו ולעובדיו בשבע מדות הקדושים ולהעניש לעוברי עבירה. וז"פ בדרך אחד יצאו אליך דהיינו שירצו בזה שיהיה דרך אחד בשוה אבל עפ"י שבעה דרכים ינוסו לפניך דהיינו ההנהגה הנק' שבעה ע"ש שבע' ספירות וראו כל עמי הארץ ויראו ממך וזה הענין ניח' כשישראל עושי' רצונו אז טוב להם הנהג' שבעה הנ"ל ורע לשונאי ה' אבל נהפוך הוא כשח"ו אינם עושים רצונו אין בהם כח לעמו' ולינק ההשפע' אם לא מדרך אחד שהוא מתנת חנם אבל בשבעה דרכים תנוס כיון שאתה כמוהו אינך עושה רצונו של מקום וזה כללת התוכחה עד שישובו ישראל לעשות רצון קונ' ויגבירו כח לרשת ההשפעה הקדושה על פי הנהגת מדה במדה הנק' שבעה ואז לא יתערב זר בשמחתנו כמ"ש למעלה ע"ש והבן:

ושמרתם את כל דברי הברית הזאת וגו'. ושמרתם הוא מלשון ואביו שמר את הדבר שתהיו מצפים וממתינים כל דברי הברי' לאמר מתי אזכה להתיחד ולכרות ברית עם יוצרי והיחוד נק' את כל דברי הברית הזאת אכן יש כמה אנשים שנכספים בלבם להיות יראים ושלמים מבלי לעשות שום פעולה לזאת אבל הם רודפי רוח לא ישיגו מאומה לכן אמר הכתוב ועשיתם אותם דהיינו אע"פ שתהי' שומר ומצפה תהיה גם כן עושה ועוסק בתורה ובמצות. למען תשכילו את כל אשר תעשון: תשכילו היינו שתזכו להמשיך מוח חכמה לצורך היחוד והטפה הנוזלת ממוחין כנודע לי"ח: